ב"ל (תל-אביב-יפו) 47231-07-10 – חנה דליה יצחקי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 47231-07-10 - חנה דליה יצחקי נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 47231-07-10
חנה דליה יצחקי
ע"י ב"כ עו"ד איתן כהן
נ ג ד
המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עו"ד יפית מזרחי לוי
בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו
[11.02.2013]
כב' השופטת ד"ר אריאלה גילצר-כץ
נציג מעבידים - מר יעקב פרסול
נציג עובדים - מר יצחק לורנס
פסק דין
האם זכאית התובעת לקצבת שאירים למרות שלא התגוררה עם אבי בתה בדירתו. זוהי הסוגיה העומדת להכרעתנו.
העובדות כפי שעלו מחומר הראיות:
1. ביום 29.10.09 הגישה התובעת תביעה לתשלום קצבת שאירים בגין פטירתו של עוזי סיאני ז"ל (להלן: "המנוח").
2. המנוח נפטר ביום 6.6.09.
3. הנתבע דחה את תביעתה של התובעת, בנימוק שהתובעת והמנוח לא ניהלו משק בית משותף.
4. התובע והמנוח התגוררו בשתי דירות. המנוח התגורר בדירת הוריו ברמת גן והתובעת בדירה ברחוב המבדיל ברמת גן.
5. בשנת 1995 נולדה למנוח ולתובעת בת. לתובעת ולמנוח לא היה רכוש משותף.
עדויות
שמענו את עדותה של התובעת וכן את עדויותיהם של מר יהודה חתוכה, גיסו של
המנוח וגב' כרמלה יצחקי, אחותה של התובעת.
הכרעה
1. לאחר ששמענו את העדויות, עיינו במסמכים שהוגשו ובחנו את ט ענות הצדדים באנו לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל.
המסגרת הנורמטיבית
2. סעיף 252 (א) לחוק הביטוח הלאומי קובע כי אם נפטרמבוטח,ישלמהמוסדמענקלפיהוראותסעיף 255אוקצבתשאירים חודשית לאלמנה או לאלמן. על פי הדין אלמנהיאמישהייתהנשואהלנפטראוידועהבציבורשלו .הדין קובעכמבחן עיקרילזכאותלגמלהלגביבניזוגשאינם נשואים, קיומחיימשפחהבמשקביתמשותף. מטרתהחוקהיתהלהעניקאתהגמלהלמישנזקקלהובכך לאפשרשמירהעלרמתחיים מינימלית.
3. התנאים המצטברים הקובעים כי איש ואישה שאינם נשואים הינם בני זוג - התנאי הראשון הנדרש הוא כי בני זוג חיים חיי משפחה התנאי השני - קיום משק בית.
4. בית הדין הארצי קבע מספר מבחנים לקיום משק בית משותף. בין השאר יש לבחון האם בני הזוג מתגוררים באותו בית או בסמוך זה לזה, האם הם גרים בבתים נפרדים, ומה המרחק בין בית בת הזוג האחת לבתיהן של בנו הזוג האחרות שעמן גר האיש, אם האשה נשארה בחיק המשפחה או הוצאה ממנה, האם נולדו לבני הזוג ילדים, האם אבי הילדים מבקר, אוכל, ישן ומחזיק את בגדיו בבית האישה, למי שייך הבית שבו גרה האישה והרהיטים שבו, האם אבי הילדים משלם חשבונות חשמל, טלפון עבור הבית שבו גרה האישה, מי מקבלת את קיצבת הילדים, האם לאשה יש חשבון בנק משלה נפרד מזה של בן הזוג, האם לאשה יש מקורות הכנסה נוספים על אלו שמעניק לה בן הזוג (דב"ע מט/04-136 בסמה אבו אלעבסידה סלימן-המוסד, פד"ע כ"ב 309 , 317).
5. בפסיקתבתיהמשפטנקבעכיע"משזוגיוכרכידועיבציבור,מגורים משותפים הינם תנאי מהותי, אולם במקרים חריגים ניתן לקבוע משק-ביתמשותף וחיימשפחה עלאף לינה דרך כלל אובאופן קבועבדירותנפרדותובלבדשיוכחיכהצדדים בילויחדיו במשך היממה וניהלו חיישיתוף (תע (כ"ס) 3600/07 ד.ר. נ' א.ל.ניתן ביום 9.9.07- פורסם במאגרים האלקטרוניים -מפיכב'סגן הנשיא השופטי.כהן).
מן הכלל אל הפרט:
6. מהמסמכים שצורפו לתיק לרבות תביעות שהוגשו על ידי התובעת למל"ל (מענק לימודים, הבטחת הכנסה, קצבת זקנה) ועל ידי המנוח למל"ל (קצבת נכות, הבטחת הכנסה) עולה כי המנוח לא דיווח על הימצאותה של התובעת בחייו והתובעת דיווחה לאורך השנים על היותה אם חד הורית. כמו כן ברור כי הצדדים התגוררו בדירות נפרדות.
7. אולם סבורים אנו כי מאחר והמנוח במסגרת התביעות שהגיש למל"ל לא הצהיר שיש לו בת, עת יכול היה לקבל סכומים נוספים מהנתבע בשל כך, לכן לא ניתן להסתמך על רשומים אלה. התובעת ראתה בעצמה אם חד הורית שהתגוררה בנפרד מהמנוח ועל כן יתכן שלא דיווחה על המנוח:
"ש. המשכת להגיד שאת אם חד הורית.
ת. בגלל שאני אם חד הורית כזאת, לא ידעתי שאני צריכה להצהיר. לא חשבתי לבוא לשקר אתכם או משהו כזה".
(ע' 7 לפרוטוקול שורות 7 לעדות התובע).
8. הסברי התובעת כי משפחתו של המנוח לא נתנה לה להתגורר עמו בדירתו מקובלים עלינו.
9. התברר כי משפחת המנוח חששה כי אם התובעת תתגורר עם המנוח בדירתו, תבקש לה בעתיד לקנות זכויות קנייניות בדירה (עמ' 8 לפרוטוקול שורה 7 וכן שורות 13-14) ואל לעובדה זו לשמש לרועץ לתובעת.
10. שוכנענו כי התובעת והמנוח ניהלו משק בית משותף. בין השאר, שילם המנוח את חשבון המכולת של התובעת. עוד התברר כי התובעת נהגה לישון בדירתו של המנוח והמנוח לן בדירתה של התובעת.
11. עדויותיהם של מר חתוכה וגב' כרמלה יצחק תמכו בגרסת התובעת.
"...והיה הולך אליהם הביתה לבית של התובעת, להכין אוכל לילדה לבית ספר, איפה שהתובעת גרה עם אחותה ועם אמא שלה. כל הזמן כל יום הוא היה אצלי בבית".
(עמ' 8 לפרוטוקול שורה 7 לעדות חתוכה)
וכן:
"ת. בהתחלה הייתי עובדת עד 15:30, הייתי מגיעה בארבע הביתה, הוא היה מגיע הרבה, או שהוא היה בבית או שהוא היה מגיע, נשאר עד הערב, עד הלילה, כשהילדה נולדה היה נשאר עד שהילדה הלכה לישון. 99% יום יום." (עמ' 9 שורות 4-6 לעדות יצחק).
12. עוד התחוור כי המנוח והתובעת גידלו את בתם המשותפת יחדיו והמנוח תמך תמיכה מלאה בביתו והיה שותף מלא בגידולה לרבות לקיחתה מהגן ובתקופה מאוחרת יותר מבית הספר.
13. העדים תמכו בגרסתה של התובעת:
"ש. כל השנים מאז שהילדה נולדה הוא היה בן זוגה.
ת. היה בן זוגה. היו יוצאים אבל לא היו גרים ביחד".
(עמ' 7 שורות 29-30 לעדות חתוכה).
"ש. ואת הכרת את המנוח.
ת. בוודאי.
ש. הכרת אותו כבן זוגה של אחותך.
ת. כן".
(עמ' 8 שורות 29-32 לעדות יצחק).
14. אשר על כן מסקנתנו היא שהמנוח והתובעת קשרו יחד את חייהם וניהלו משק בית משותף למרות שלא התגוררו יחדיו באופן קבוע.
15. סוף דבר - התביעה מתקבלת.
16. משהתובעת מיוצגת ע"י הלשכה לסיוע משפטי, אין מקום לפסיקת שכ"ט עו"ד. הנתבע ישלם לתובעת ישירות הוצאות משפט בסך 500 ₪.
ניתן היום, א' באדר תשע"ג (11 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©